

havde, skyldtes det, at man fra Udvalgets Flertals Side havde frafaldet Kravet om, at Merbeskatningen skulde begrænses til de Indkomster, der stod i Forhold til Krigssituationen. Dertil skal jeg sige, at Flertallet har kunnet frafalde, at man kun skulde holde sig alene til Krigsindtægterne, fordi Finansministeren har været saa imødekommende overfor os, som han har, og fordi vi maatte erkende, at Administrationen vilde faa et meget stort Besvær, dersom man skulde begrænse Merbeskatningen til Krigsindtægterne, selv om man overlod Finansministeren at afgøre, om det var bevist, at Indtægten havde med Krigen at gøre eller ikke.

Maa jeg endnu kun sige, at jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at man ved denne Lejlighed, hvor det kun drejer sig om at vedtage en Lov om midlertidige Skatteregler, ikke bør optage saadanne Spørgsmaal til Afgørelse som Brugsforeningers Skattepligt. Det er et Spørgsmaal af en ganske principiel Art. Det bør vente, til vi en Gang kommer til en almindelig Revision af Indkomst- og Formueskatteloven. Om man saa skal søge at udvide eller formindske Omfanget af den almindelige Skattelovs Rækkevidde, er et andet Spørgsmaal, som jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa.

Med Hensyn til det andet af det ærede Medlem fra København (Poul Rasmusen) rejste Spørgsmaal om Bestyrelser for opløste Selskabers Regres til Aktionærerne kan jeg ogsaa slutte mig til den højtærede Finansministers Udtalelser.

Poul Rasmusen: Med Hensyn til mine Udtalelser om § 9, 3die Stykke, tror jeg nok, at den højtærede Finansminister misforstod mig, men det kan godt være, det var min Skyld, fordi jeg ikke udtrykte mig saa klart, som jeg burde. Det, jeg vilde have henstillet til den højtærede Finansministers Overvejelse, var alene det, om man, hvor man paa Grund af den Omstændighed, at der har været Krigsindtægt i Aarene 1915—16, udskyder 1915—16, saa skal erstatte dette med 1912—13. I øvrigt skal disse Selskaber være ligestillede med de andre. Jeg tror ikke, det vil have stor Betydning, men det vilde være ganske retfærdigt, og derfor kan jeg ikke se, hvorfor man ikke skulde gøre det.

Med Hensyn til Brugsforeninger vil jeg sige, at selvfølgelig er det et Principspørgsmaal, og det kan kritiseres stærkt,

at vi rejser dette Spørgsmaal, men det plejer man jo ikke at være bange for ved en Lovgivning som denne, naar det kan give en Indtægt. I dette Tilfælde er man imidlertid vejet tilbage derfor, og vi har ogsaa ladet os holde borte fra at stille Forslag. Men den højtærede Finansminister tog for en Gangs Skyld fejl, thi den højtærede Finansminister kan ikke undskylde dette med, at der ikke er Tale om en Merindtægt; det er der rigtignok. Det, den højtærede Finansminister vistnok forveksler, er, at der ikke er Tale om en skattepligtig Indtægt for de Aar, der var, og for de Aar, der er, altsaa en Merindtægt af den omhandlede Art, men det kan rigtig godt gøres op, hvor store Indtægter der har været i de forskellige Aar 1912—13, 1913—14 og 1914—15, og de 2 daarligste af dem trækkes fra og de 2 bedste lægges sammen og divideres med 2 og fra drages den Indtægt, Foreningen har haft i de 2 Aar 1916—17 og 1917—18. Saa faar man et udmærket godt Grundlag for Merindkomstskatten. Jeg tror, som sagt, at den højtærede Finansminister for en Gang Skyld her har taget fejl.

Finansministeren (Brandes): Nej, jeg tror ikke, at jeg har taget fejl. Jeg tror nok, jeg forstod det ærede Medlem, men i dette Lovforslag om Indkomst- og Formueskat regner vi kun med den skattepligtige Indtægt; anden Indkomst kender vi i Virkeligheden ikke. Det, vi altsaa maatte gøre, var at forsøge at finde den skattepligtige Indkomst hos Selskaber, som ingen Indkomstskat har betalt, og det skulde vi forsøge at gøre 3—4 Aar tilbage i Tiden. Det anser jeg i enhver Henseende for uheldigt. Hvad i øvrigt Brugsforeningerne angaar, vil jeg sige til det ærede Medlem, at Forholdet er ikke saa simpelt, som han tror, og alle vil vel indrømme, at Muligheden for en Brugsforening for at lade sin Indtægt forsvinde er ikke saa ganske ringe; derfor er der altid noget mere Vanskelighed her end for de almindelige Selskaber med begrænset Ansvar, hvor Aktionærerne skal have deres Del af Udbyttet.

Jeg har ogsaa godt forstaaet det ærede Medlem med Hensyn til § 9, men jeg vil stadig fraraade, at man her tager andre Skatteaar med end dem, der ligger til Grund for Paragraffens Affattelse, som alle har været enige om indtil nu.

Endelig gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem vil stille det Ændringsforslag til tredie Behandling med Hensyn til Besty-